بررسی واکسیناسیون دیابتی‌ها و بیماران خاص در رادیو

برنامه کافه خبر که به مرور خبرهای حوزه سلامت می پردازد و بر سر میزهای مختلف با مخاطبان به گفت‌وگو می‌نشینند، امروز به بررسی واکسیناسیون دیابتی‌ها و بیماران خاص اختصاص دارد.

به گزارش جام جم، کافه خبر اولین کافه شنیداری است که به مرور خبرهای حوزه سلامت می‌پردازد. در این کافه میزهای مختلفی برای مخاطبان چیده شده که به فراخور علاقه‌شان می‌توانند بر سر همان میز حضور داشته باشند. میز خبر و میز تحلیل، میزهای دائمی کافه هستند ولی در روزهای مختلف پخش برنامه میزهای ویژه همان روز هم طراحی شده اند.

امروز میز تحلیل به موضوع واکسیناسیون افراد دیابتی و بیماران خاص اختصاص دارد و با دکتر مهدی شادنوش رئیس مرکز پیوند و درمان بیماری‌های وزارت بهداشت صحبت می‌شود. روزهای دوشنبه میز محرمانه و روزهای سه‌شنبه میز شیشه‌ای در این کافه برقرار است.

گفت‌وگو با بازیگران و عوامل «۸۷ متر» و معرفی ای

در آرزوی ی

نوشین مجلسی
فاطمه عودباشی
فاطمه شهدوست
رسانه

اگر بیننده شبکه یک سیما باشید این روزها تیزرهای پخش سریال «۸۷ پخش آن هستند. عیاری قصه این سریال را که خود به تحریر درآورده است و بار وقفه در دوره تولید به پخش نزدیک شده و به‌زودی در ۴۰ قسمت ۴۰ واقع‌گرایانه عیاری در به‌تصویرکشیدن قصه‌ها و پرداختن به موضوعات غال کاناپه شده که هنوز رنگ پرده اکران به خود ندیده است.

این سریال قصه دو خانواده است که به‌سبب بی‌خبری از کلاهی که در خرید یک خانه سرشان رف سلیمانی، داریوش کاردان، علی سلیمانی و... از بازیگران این سریال هستند که با تعدادی از آنها د گپ زدیم و از حضورش در آخرین ساخته عیاری پرسیدیم. مروی هم بر نگاه عیاری به آخرین قصه‌ای

داریوش کاردان، بازیگر سریال ۸۷ متر:

لباس یک آدم پول‌دوست را پوشیدم

معمولا شما گزیده‌کار هستید و با نگاهی به کارنامه هنری‌تان متوجه می‌شویم سراغ نقش‌هایی می‌روید که برایتان خاص باشد. حالا وقتی بازی در سریال ۸۷ متر به شما پیشنهاد شد، نقش چه ویژگی‌هایی داشت که شما را برای کار وسوسه کرد؟

وسوسه اصلی خود نقش نبود، بلکه حضور کیانوش عیاری، کارگردان سریال بود. با توجه به شناختی که از کارهای او داشتم، علاقه‌مند بودم با او کار کنم. به همین دلیل حضور خود عیاری باعث پذیرش کار شد و بعد نقش. البته خیلی نمی‌توانم درباره شخصیتی که بازی کرده‌ام بگویم، چون قصه لو می‌رود اما می‌توانم بگویم در سریال ۸۷ متر نقش یک آدم معمولی را بازی کردم که پول‌دوست است. از این افراد در جامعه دیده‌ایم که به‌هرحال دوست دارند بیشتر پول کسب کنند. البته چون شخصیت همسن خودم بود، نیاز به گریم سنگین نبود ولی اطمینان دارم سریال مورد استقبال مردم قرار می‌گیرد.

فضای قصه سریال چگونه است؟

سریال طنز است و نه کمدی. درواقع سریال ۸۷ متر یک طنز واقعی است. اتفاقاتی که در کشورهای دیگر هم می‌افتد اما در کشورهای ما بیشتر رخ می‌دهد.

طنز کار تلخ است یا شیرین؟

نمی‌خواهم بگویم طنز تلخ است اما خاصیت طنز این است که هم یک مقدار لبخند به لب مخاطب می‌آورد و هم مشکلات را بیان می‌کند. این هم جدای از اوضاع کلی جامعه نیست. هر اتفاقی در جامعه می‌افتد به‌نوعی تأثیر گرفته از کل جامعه است و در تقابل با مشکلات جامعه هر فردی یک واکنش دارد. به نظرم سریال ۸۷ متر به‌خوبی مشکلات مردم را بیان می‌کند. مواردی که همه با آنها دست به یقه هستیم. شخصیتی که من هم بازی می‌کنم، رگه‌های طنز دارد.

شما اشاره کردید حضور کیانوش عیاری اولین دلیل‌تان برای بازی در سریال ۸۷ متر بود. طبق شنیده‌ها کیانوش عیاری جزو کارگردانان سختگیر است که روزی بیشتر از دو دقیقه ضبط نمی‌کند. این کار شما را سخت نمی‌کرد؟

وقتی احساس کنیم همه گروه تلاش می‌کنند تا یک سکانس یا یک پلان خوب دربیاید، مسلما خستگی دیگر معنا نخواهد داشت. کار سریال ۸۷ متر طولانی شد اما باید قبول کرد کیانوش عیاری کارگردان مؤلف است. یکی از خصوصیات خوب او این است که پیشنهادها را گوش می‌کند و این‌طور نیست بگوید هرچه من می‌گویم همان است. اگر پیشنهاد خوب باشد، می‌پذیرد و اگر نباشد رد می‌کند اما درمجموع بازیگر در کارش اسیر نیست. در لحظه می‌تواند خلاقیت داشته باشد. ضمن این‌که آقای عیاری کارگردانی است که باحوصله کار را انجام می‌دهد و درنهایت تصمیم نهایی را او می‌گیرد. ممکن است کم برداشت کند اما کارش را بلد است. برخی مواقع هم پیش‌آمده روزی شش تا هفت دقیقه ضبط کند. درمجموع بازی در سریال ۸۷ متر کنار سختی‌های عجیبی که داشت، تجربه خوبی بود.

چه سختی‌های عجیبی؟

ما گرفتار برخی تأخیرهای مالی شدیم که بخش اعظمش برمی‌گردد به مشکلات مالی. هنوز بعد از ماه‌ها تمام شدن کار ضبط و با این‌که به زمان پخش هم نزدیکیم، عوامل هنوز تسویه‌حساب نشده‌اند. هیچ‌کس پول کاملش را نگرفته است. فضا هم طوری نبود که نرویم. البته منظورم این نیست که از سر ترس به کارمان ادامه می‌دادیم، بلکه حضور کیانوش عیاری بود که باعث شد با این‌که گرفتار مسائل مالی هستیم به کار ادامه دهیم. چون با او فضای خوبی در کار حاکم بود و جزو خوب‌هاست. یعنی اگر کسی هم این حرف را می‌زد که دیگر به کار ادامه نمی‌دهد، باز هم هوس می‌کرد با عیاری کار را ادامه بدهد.

در این سریال در کنار پیشکسوتان از جوانان هم استفاده شده است. کار در کنار جوان‌ترها با تجربه کمتر بود سخت نبود؟

وقتی محیط صمیمی باشد، مهم نیست با چه کسی کار می‌کنید خواه جوان و کم‌تجربه باشد خواه پیشکسوت. مهم این است جوانانی وارد عرصه شوند که بااستعداد باشند. اگر فرد استعداد داشته باشد مسلما خیلی زود راه می‌افتد. در این سریال هم در کنار حرفه‌ای‌ها بودم و هم جوانان. همچنین خدا علی انصاریان را بیامرزد که با او چند سکانس داشتم. البته درباره نقش علی انصاریان چیزی نمی‌گویم تا مزه سریال از بین نرود.

در مجموع کار کنار دوستان خیلی خوب بود. در ابتدا به من گفتند چند روز در تهران و چند روز در شهرستان کار دارم و حس کردم یک ماه بیشتر به طول نمی‌انجامد اما کارم یک سال طول کشید. البته نه این‌که یک سال مرتب کار کنم، چون سریال توقف‌هایی داشت که باعث طولانی شدن کار شد. در مجموع چه خوب و چه بد کار تمام شد و امیدوارم نتیجه کار خوب باشد.

فکر می‌کنید سریال ۸۷ متر تا چه میزان بیان‌کننده مشکلات جامعه امروز است؟

به‌هرحال وظیفه یک سریال هم سرگرم‌کنندگی است و هم این‌که بیانگر مسائلی است و سریال ۸۷ متر با زبان طنز بخشی از مشکلات مردم را بیان می‌کند. امیدوارم گوش شنوایی باشد. گرچه مسؤولان از مشکلات باخبر هستند اما یک سریال شاید اهرمی باشد تا مسؤولان به حل مشکلات مردم تشویق شوند.

سقف ۸۷ متری آرزوها

قصه ۸۷ متر از برهم‌خوردن آرزوی خانواده‌هایی برای خانه‌دار شدن شروع می‌شود. خانواده‌هایی از قشر متوسط که با هزار امید و آرزو خانه‌ای را خریداری کردند اما زمان اسباب‌کشی متوجه می‌شوند کلاه گشادی سرشان رفته‌است. این سریال راوی اختلاف و درگیری دو خانواده خلیلی و پوردورانی بر سر مالکیت یک منزل است. علیرضا پوردورانی با بازی علی دهکردی به همراه همسر، دو دختر و پسرش، خانه‌ای را از یک فروشنده به نام فرج ناصری خریداری می‌کنند. اما روز اسباب‌کشی متوجه می‌شوند خانه به فرد دیگری به اسم محسن خلیلی با بازی مهران رجبی فروخته شده‌است. محسن به همراه پسر، همسر و دو دخترش صبح زودتر از پوردورانی‌ها به خانه رسیده و وسایل‌شان را در خانه گذاشته‌اند....

دیبا زاهدی، بازیگر نقش شهرزاد:

سبک دیگری از بازیگری را تجربه کردم

انتخاب نقش؟ حدود چهار سال پیش دستیار آقای عیاری با من تماس گرفتند. من هم سر پروژه رفتم؛ با آقای عیاری صحبت کردم و برای نقش انتخاب شدم.

چه نقشی؟ نقش شهرزاد، دختر خانواده پوردورانی را بازی می‌کنم که در رشته وکالت تحصیل می‌کند. شاید بتوانم بگویم شهرزاد دختری همراه خانواده یا کنجکاو است اما احتمالا این تعریف درستی برای این فیلمنامه و نقش نیست چون فیلمنامه بیشتر بر پایه اتفاقات است، نه شخصیت آدم‌ها. بیشتر قصه فیلم است که سریال را جلو می‌برد.

کار برای تلویزیون؟ این اولین تجربه کاری‌ام در تلویزیون بود. البته من کارم در عرصه بازیگری را از سال ۹۱ با سینما شروع کردم و این سریال سال ۹۶ مقابل دوربین رفت. بعد از آن کارهای تلویزیونی داشتم که پخش شده‌است. از ابتدا تا انتهای کار حدود چهار سال به‌طول انجامید اما به‌صورت تمام وقت سر کار نبودیم.

تجربه همکاری با عیاری؟ سبک دیگری از بازیگری را در کار با آقای عیاری تجربه کردم. علاوه‌بر بازیگری ناخودآگاه آدم به جزئیات کارگردانی هم دقت می‌کند و از ایشان یاد می‌گیرد.

پیش‌بینی بازخوردها؟ چون آقای عیاری به‌عنوان کارگردان پشت دوربین این سریال هستند، فکر می‌کنم کار خوبی از آب درآمده باشد. اما این‌که تا چند اندازه با توجه به همه شرایط مخاطب خواهد داشت را نمی‌توانم حدس بزنم.

تماشای ۸۷ متر از آسمان‌ها

یکی از انتخاب‌های متفاوت عیاری برای بازیگران سریال، حضور زنده‌یاد علی انصاریان است که پس از سال‌ها توپ زدن در تیم‌های حرفه‌ای فوتبال، سال ۱۳۸۰ وارد کار نمایش شد و در چند فیلم سینمایی و آثار تلویزیونی هم بازی کرد. او چند سالی بود پا در حیطه اجرای برنامه و همچنین تهیه‌کنندگی فیلم هم گذاشته بود اما سال گذشته ناباورانه با ابتلا به کرونا ازدنیا رفت. همکاری او در ۸۷متر با کارگردان صاحب‌سبکی چون عیاری می‌توانست برایشان آورده‌های زیادی داشته باشد ولی انصاریان نماند تا بتواند آنچه را کشته، درو کند و این سریال بدون تماشای او راهی آنتن می‌شود.

شبنم عرفی‌نژاد، سرپرست گروه کارگردانی و بازیگر نقش سمیرا:

زنی قوی و محکم

شبنم عرفی‌نژاد، سرپرست گروه کارگردانی و بازیگر نقش سمیرا درباره پذیرش این نقش و این‌که چطور شد برای اولین بار تصمیم گرفتید بازی کنید، می‌گوید: من در پروژه حضور داشتم و می‌خواستیم کار را انجام دهیم. بنابراین بی‌آن‌که دلیل خاصی داشته باشد، قرار شد من این نقش را بازی کنم. در ابتدا قرار بود نقش پدر سمیرا را زنده‌یاد حسین محب‌اهری بازی کند که البته بخشی از کار هم ضبط شد اما بعد از فوت ایشان، نقش سمیرا افزایش پیدا کرد. از سوی دیگر من ۲۰ سال است کارگردانی می‌کنم و دلم می‌خواست برای اولین بار خودم را در بازیگری محک بزنم و ببینم آنچه خودم در کسوت یک کارگردان از بازیگران می‌خواهم، می‌توانم انجام بدهم؟ همین شد که در این سریال نقش سمیرا را بازی کردم. وی درباره شخصیت سمیرا در قصه توضیح می‌دهد: سمیرا یک زن قوی است که به‌هیچ‌وجه مغلوب نمی‌شود. او زنی نیست که فقط در آشپزخانه حضور داشته باشد، بلکه به واسطه اتفاقاتی که در قصه برای همسر سمیرا رخ می‌دهد، باعث می‌شود سمیرا هم با مسائل زیادی دست‌وپنجه نرم کند. عرفی‌نژاد در پاسخ به این سوال که برایتان سخت نبود اولین بار جلوی دوربین ظاهر شوید؟ می‌گوید: نه، سخت نبود؛ چون من از سال ۸۲ با آقای کیانوش عیاری همکاری کردم. یعنی

حسین سلیمانی، بازیگر نقش شاهین

نگاهم به بازیگری، بعد از ۸۷ متر عوض شد

حسین سلیمانی یکی از بازیگران این سریال تلویزیونی است و نقش فرزند یکی از خانواده‌های درگ بازی می‌کند. با او درباره بازی در ۸۷ متر گپ زدیم.

چه شد که به ۸۷ متر پیوستید؟

با معرفی آقای رضا منصوری، دستیار کارگردان و خانم شبنم عرفی‌نژاد برای بازی در این نقش شدم. بعد از آخرین روز تصویربرداری سریال «محکومین» به کارگردانی سیدجمال سید صحنه ۸۷ متر آمدم؛ با آقای عیاری چند دقیقه‌ای حرف زدیم و من را پذیرفتند.

پیش از این هم تجربه همکاری با کیانوش عیاری را داشتید؟

آقای عیاری فیلم سینمایی «مربای شیرین» به کارگردانی مرضیه برومند را تدوین کرده‌بودند و م فیلم بازی داشتم اما همکاری مستقیم با ایشان نداشتم. این همکاری برای من خیلی اتفاق بز

چرا؟

من همیشه به آقای عیاری می‌گویم مسیر زندگی و نگاهم به بازیگری با او عوض شد. همی می‌کردم خیلی بازیگر خوبی هستم چون در بچگی جایزه گرفتم و فیلم‌های خوبی مثل هزارپا، ه هاری، مارمولک، مهر مادری و... بازی کرده‌بودم اما آقای عیاری نگاهم به بازیگری را تغییر داد. بازیگری فقط آن چیزی که من فکر می‌کردم نیست. باید برایش خیلی تلاش کرد و نتیجه‌اش ای که بعد از ۸۷ متر سخت سر کار می‌روم. ۴-۳ فیلم سینمایی کار کردم که یکی‌اش به اسم «کو سه جشنواره شرکت کرده و از دوتای آنها جایزه دریافت کردم. من از مکتب آقای عیاری یاد گرفت

ساخت این سریال زمانی طولانی داشت. شما چقدر درگیر پروژه بودید؟

سال ۹۶ کارمان شروع شد و اگر با صداگذاری حساب کنیم هنوز تمام نشده و ما تا چند روز پ صداگذاری می‌رفتیم اما فیلمبرداری ۶-۵ ماه پیش تمام شد. تقریبا سه‌سال‌ونیم درگیر این سریال

ملیکا نصیری، بازیگر نقش فرناز:

عیاری، کیفیت را فدای زمان نمی‌کند

یکی از بازیگران جوانی که در ۸۷متر عیاری به ایفای نقش پرداخته، ملیکا نصیری است که در این سریال نقش فرناز را به‌عهده دارد. او درباره نقش خود در این مجموعه تلویزیونی می‌گوید: من ایفاگر نقش فرناز هستم که دختر کوچک خانواده خلیلی‌است و ۱۸سال دارد و مثل تمام شخصیت‌های سریال درگیر ماجرای کلاهبرداری خانه می‌شود.

نصیری درباره همکاری با کیانوش عیاری بیان می‌کند: من قبل از تجربه بازی در این سریال خبرنگار سینمایی بودم و در جریان اخبار سینمایی قرار می‌گرفتم. درنتیجه وقتی اسم کیانوش عیاری و بازی در سریال او به میان آمد، بدون کوچک‌ترین شک و ترسی قرارداد امضا کردم و خوشحالم که ایشان و همین‌طور شبنم عرفی‌نژاد به من اعتماد کردند و یکی از نقش‌های اصلی کار را به من سپردند.

کیانوش عیاری در قامت کارگردان بسیار صبور و ریزبین است. از کوچک‌ترین جزئیات غافل نمی‌ماند اما دست بازیگر را برای کار باز می‌گذارد و به او آزادی عمل می‌دهد و برایش مهم است که بازیگر از هرگونه حرکات تصنعی بپرهیزد و درمقابل دوربین اکت‌های متظاهرانه نداشته باشد. از برداشت‌های پرتکرار و طولانی هم هراسی ندارد و تا به نتیجه دلخواهش نرسد، پلان‌ها را تکرار می‌کند و اجازه نمی‌دهد کیفیت فدای زمان بشود. سریال ۸۷متر چندبار دچار وقفه شد و کار تولیدش به تعویق افتاد اما گروه همدلی داشتیم که همه دست‌به‌دست هم داده و سختی‌های مسیر را هموار می‌کردند. بار این وقفه بیش از هر کسی بر دوش سهیلا کاشفی، منشی صحنه کار بود که جزبه‌جز راکوردها را در طول چند سال نگهداری می‌کرد و شبنم عرفی‌نژاد، برنامه‌ریز سریال که به جرأت می‌توان گفت با مدیریت صحیح او، بسیاری از بحران‌ها حل می‌شد و بخش بسیاری از کار تولید سریال مرهون زحمات اوست.

این بازیگر درباره همکاری و تعامل با دیگر نقش‌آفرینان سریال می‌گوید: جو دوستانه‌ای در پشت صحنه حاکم بود و فکر می‌کنم این صمیمیت و کمک بازیگران به همدیگر در نتیجه کار هم مشهود باشد. ما سکانس‌های سخت اسباب‌کشی داشتیم که در هر پلان تعداد زیادی از بازیگران جلوی دوربین می‌رفتند و هرچه بازیگران بیشتری در یک قاب کنار هم باشند، کار فیلمبرداری سخت‌تر می‌شود. بسیاری از ما هم اولین تجربه حرفه‌ای خود را تجربه می‌کردیم و این کم‌تجربگی در اوایل کار به هرحال احتمال خطا را بالا می‌برد و بازیگران باتجربه مثل علی دهکردی، فریبا کامران، حسین سلیمانی یا شهین تسلیمی بسیار صبوری می‌کردند و کوچک‌ترین خمی بر ابرو نمی‌آوردند و به اعتقاد من همکاری با چنین بازیگران صبوری که از هیچ کمکی هم فروگذاری نمی‌کردند، شانس ما بود. درواقع همه ما در نهایت خانواده‌ای شدیم که نزدیک چهارسال کنار هم، از پس فراز و نشیب‌های کار برآمدیم.